

Scenár PT 2019

Divadelný Tím

Jozef Egyptský

1.Deň

Opak žiarlivosti

Rekvizity: Modrý kontajner, farebná tunika, stôl a 6 stoličiek,

Postavy: Rozprávač, Jozef, Jakub, Brat 1,2,3, Manželka, Obchodník, Benjamín

(Na scénu prichádza Rozprávač)

Rozprávač: Vitajte Izraeliti. Členovia najmenšieho národa, ktorý si Boh vyvolil, aby ukázal svoju silu. Je čas aby ste sa naučili niečo o našich dejinách, o tom ako tento národ vznikol. Povieme si niečo o Jozefovi Egyptskom, zakladateľovi Izraela. Povieme si o tom akú mal bratskú lásku, aj keď ju iný nemali, o tom ako mu Boh pomáhal ako mu dôveroval. Dávajte pozor!

(Rozprávač odíde)

(Na scénu príde Jakub, čaká na Jozefa a bratia, ktorí prenášajú tehly)

(Na scénu príde Jozef a Benjamin s ovcami (deťmi))

Jakub: Moji najmilší synovia Jozef a Benjamin.

(Objímu sa)

Brat 1: náš otec nás takto nikdy neprivilal.

Jakub: Jozef, dal som ti ušiť túto pestrofarebnú tuniku

(Oblečie ho)

Brat 2: My sme takú peknú tuniku nikdy nedostali.

Jakub: No, slnko už zapadá, synovia nechajte tú prácu. Ideme sa pomodliť a spať.

(Všetci kľaknú na kolena smerom k divákovi)

Jakub: Nebeský Otče ďakujem ti za celý tento deň a prosíme o požehnanie do toho nasledujúceho.

(Všetci si ľahnú a pustí sa zvuk chrápania)

(Zobudia sa na zvuk budíka a každá postava ktorá spala si prinesie stoličku a ešte manželka si prinesie stoličku, 2 chlapi prinesú stôl)

(Všetci si sadnú smerom ku deťom)

(Môže sa povedať dobré ráno)

Jozef: Počúvajte aký som mal sen. Viazali sme obilie, tu zrazu sa moje postavilo a ostatné sa mu klaňali.

Brat 2: To sa ti máme všetci klaňať?!

Brat 3: Však, ale my nie sme obilie.

Jozef: A ešte sa mi snívalo o tom ako sa mi slnko, mesiac a 12 hviezd tiež klaňali.

Jakub: Vari sa máme ja a tvoja mama tebe klaňať až po zem.

Manželka: Vyzerám tebe ako mesiac.

Jakub: Nie však ty si najjasnejšie slniečko

Manželka: Však preto.

Jakub: Dobre vráťme sa do práce.

(Všetci sa postavlia)

Jakub: Ďakujeme Pane za všetky tieto dary a prosíme ťa o požehnanie do nového dňa.

(Všetci odídu okrem Jozefa a Jakuba)

Jakub: Pôjdeš prosím skontrolovať bratov, ako sa im darí s ovcami.

Jozef: Pôjdem hneď.

(Jozef putuje pomedzi deti)

(Na scénu prídu bratia)

(Chalan donesie modrý kontajner)

Brat 1 : Aha tam ide povýšenec.

Brat 2: Joj, tak by som ho zabil

Brat 1: Tak to urobme!

Brat 3: Nie nevyliievajte krv, tu je prázdna studňa, hodte ho radšej do nej.

(Brat 3 odíde od nich, nechce sa na to pozerat')

Jozef: Ahojte, bratia

Brat 2: Ahoj Jozef, nie si smädný? Tu je studňa plná vody.

Jozef: Zaujímavé, ja si pamätám, že bývala prázdna.

Brat 1: Všetci sa pozri.

(Brat 1 a 2 mu zoberú tuniku, hodia na zem a Jozefa do studne, dajú si high five)

(Na scénu príde obchodník)

Obchodník: Vykupujem staré oblečenie, otrokov, obilie, kožu

Brat 2: Pozri obchodník predajme ho ako otroka do Egypta a budeme mať ešte peniaze.

Brat 1: Dobré vytiahnime ho

(Vytiahnu ho, držia mu ruky)

(Obchodník dá peniaze bratovi 1 a druhý brat mu ho podá)

Obchodník: Ďakujem veľmi pekne.

Brat 3: No aspoň ho nezabili.

(Všetci odídu, koniec)

Deň 2

Znášanie krivdy

Postavy: Jozef, Atix, Rozprávač, Putifar a žena

Rekvizity: tehly, putá, deka, vankúš, zvon

(Príde rozprávač a zopakuje s deťmi minulý príbeh a odíde)

(Na scéne je Jozef a Putifar, Putifar zaviaže Jozefa a vedie ho pomedzi deti)

Putifar: Aký dobrý obchod. No ideme ku mne domov.

(Prichádza zviazaný Jozef a Putifar)

Putifar: Tak sme tu. Toto je môj dom. Už som dlho nekúpil žiadneho otroka, ale tak lacno ťa predali, že som to nemohol odmietnuť. Budeš nosiť tehly s Atixom na stavbu.

(Jozef sa pozrie do neba)

Jozef: Pane ak je to tvoja vôľa, budem tu slúžiť.No poďme sa pozrieť na tú stavbu.

(Jozef putuje pomedzi deti)

(Na scéne je spiaci Atix a kopa tehál)

(Atix je počas tejto scény, stále na zemi)

Jozef: Ahoj Atix,

Atix: eh??

Jozef: Som tvoj nový spolusluha, Jozef.

Atix: Teba poslalo samé nebo. Potrebujem teraz veľkú pomoc. Nič nestíham.

Jozef: Kto vie prečo?

Atix: No dobre, tak začnime, podáš mi prosím tá tamtú deku?

Jozef: Jasné.

Atix: Ďakujem. (Zaspí a chrápe)

*chrapot

Jozef: Niet divu, že sú tí otroci takí lacní.

Jozef: No samo sa to neurobí.

(Začne prenášať tehly)

(Na scénu prichádza Putifar a jeho žena udivení Jozefovou prácou)

Putifar: Ten je taký pracovitý

Žena: Ten je taký pekný.

Putifar: (Pozrie sa na ňu)

Žena: Ehh, pekne pracovitý.

Putifar: Jozef pod' sem!

(Jozef príde)

Jozef: Volali ste ma pane?

Putifar: Áno, takého pracovitého človeka som nikdy nevidel. Budeš správca tohto domu. Tu máš vodcovskú palicu. Ak niekto nebude poslúchať môžeš ho ňou udrieť a všetci budú vidieť, že ty máš moc nad týmto domom.

Jozef: Super, snád' ju nebudem musieť použiť.

(Všetci odídu) (Príde Atix a spí na zemi)

(Príde Jozef už s palicou pozerá sa na Atixa)

Jozef: Ah, ten Atix, len by spal, ale mám ho rád. Atix, zobud' sa.

Atix: Ehh?

Jozef: Ešte si nedokončil dnešnú prácu

Atix: Prepáčte Pane, ja to dobehnem.

Jozef: Ja ti s tým pomôžem.

(obaja prenášajú tehly)

(zazvoní zvon)

Atix: OBEDDDDDDDDDDDDDDD! (utečie)

Jozef: (pousmeje sa) Len na obed myslí, ale saj tak ho mám rád.

(Na scénu príde žena zo zadu tak, že ju nevidí, Jozef sa naľaká)

Žena: Konečne sme sami, chcela som ti povedať aký si pekný, vezmi si ma za manželku prosím!

Jozef: Nebudeš túžiť po manželke svojho blížneho. Už máš muža druhého nepotrebuješ.

Žena: Ale ty si krajší, prosím, prosím, prosím

Jozef: Nie tvoj manžel ma ustanovil za správcu tohto domu. Vieš ako by ho zranilo keby stratil aj manželku aj správcu.

Žena: Pekne prosím. Utečme a nikto sa to nedozvie.

Jozef: Nie.

Žena: Ak nepôjdeš so mnou. Pôjdeš do väzenia. Poviem, poviem... že si ma chcel zabiť, aby si mal viac majetku.

Jozef: Radšej pôjdem do väzenia, akoby som mal porušiť Boží príkaz. Boh vie čo je pre nás najlepšie.

Žena: Stráže!

(Prídu stráže)

Žena: Odvedte ho do väzenia, pokúsil sa ma zabiť.

(Stráže odnesú Jozefa zo scény a koniec)

STREDA, TRETÍ DEŇ

Gn 41, 1-46

„Boh pracuje cezo mňa“

Rekvizity: paplón, hudba počas snívania, chrapot, 7 makiet tučných, 7 chudých kráv, 7 makiet plných a 7 suchých klasov, čačky mačky, prsteň, rúcho, zlatá reťaz, voz

Postavy: Rozprávač, Faraón, 7 postáv, guča obyčajných ľudí, čašník, sluha, Jozef, 2 tety maskérky

Na začiatku:

- Na stoličke sedí rozprávač
- Na pódiu leží faraón
- Po celý čas snívania znie hudbička!

(Faraón spí a sníva – leží, zvuk chrápania)

R: „V jednu noc, keď sa faraón uložil do postele, zasnep sa mu sen. Nie však obyčajný. Tak teda, .. pozerajte!“ *hrá jemná hudbička*

F: (po ležiačky, so zatvorenými očami – spiačky rozpráva) „Sníva sa mi, sníva sa mi, že.... sníva sa mi, že sedím na moste a vtom vidím, z rieky Níl, zrazu vychádzať 7 KRÁSNYCH, TUČNÝCH kráv.“ (prebehne 7 ľudí s maketou krásnej, vysmiatej kravy) (??). „No a ako sa tieto kravy pásli na lúke, zrazu ku nim prichádzalo ďalších 7 kráv, no tieto neboli také krásne, Tie boli chudé (pauza) a mrzké kravy.“ (prebehne 7 ľudí s maketami mrzutých, nahnevaných kráv??) „A vtom zrazu, hádajte čo som to teda videl! Videl som, ako týchto 7 chudých kráv, zjedlo tých 7 krásnych. Tomu sa mi vážne veriť nechcelo!..... “

R: „Veru, tak to bolo! Znie to ako strašidelný sen, či nie? Ešteže sa v tú chvíľu faraón nachvíľu prebudil a otočil na druhý bok.“ (*hudba sa zastaví * Faraón sa prebudí, otvorí oči, pretočí na druhý bok a spí ďalej.) *Chrapot ... „A tak spal pokojne ďalej“ * pustí sa hudba „ No nie nadtľho. Zrazu sa mu prisnil druhý, celkom iný sen!“

F: „Sníva sa mi.... zase sa mi sníva ... že na lúke vidím vyrastať KRÁSNYCH A PLNÝCH 7 klasov.“ (makety 7 klasov prejdú) „No však hneď vedľa nich rástlo 7 SUCHÝCH A SPÁLENÝCH KLASOV. No a opäť mi neuveríte!... Tieto škaredé, suché klasy požrali tie krásne plné klasy!... (môžu im vyskočiť na koňa 3) koľká smola! “ *Faraón opäť na sekundu spí. (pauzička)

R: „Ďalší strašný sen! Ešteže už bolo ráno!“

(*koniec hudbičky. Faraón sa prebudí, rozlepí si oči, ponatáhuje sa a vstane. Prechádza sa zo strany na stranu, je v strese. Pamätá si na sny a nechápe, čo sa mu to snívalo. Musí s tým niečo robiť.)

F: „Čo len sa mi to snívalo? Čo to má znamenať? Nejakých chudých 7 kráv zje 7 plných kráv? Alebo aj 7 starých klasov, požerie 7 krásnych klasov? Ako to je možné? Čo to má znamenať?! JA S TÝM MUSÍM NIEČO ROBIŤ!!“

R: „ A tak si faraón dal povolať všetkých mudrcov, vykladačov písom, snov, aby mu jeho sny vyložili.“

F: „Sluha! ... (príde sluha na pódium) Zavolaj ku mne všetkých ľudí, ktorí by mi vedeli vysvetliť moje sny. TERAZ!“

Sluha: „Zavolám pane, zavolám!“

R: „A tak sa stretla polka Egyptu, s cieľom ich faraónovi pomôcť.“

(Guča ľudí príde na pódium kričiac – „Pane, ja vám pomôžem“, „ja viem“ „ Aj ja viem!“ „Možno to bol len sen a neznamená to nič“ „.....“ (hluk na pódiu)

R: „Ah.... nikto faraónovi pomôcť nedokázal. A vy deti, by ste vedeli? Čo by to mohlo znamenať?“ ...

Čašník: „Pane! Ja by som vám možno aj vedel pomôcť!..... Spomínam si, že keď som bol ja vo väzení, bol tam so mnou aj taký nejaký ujko pejko pekár a otrok veliteľa telesnej stráže. Ten sa volal myslím... hmm Jozef?! No však, jednu noc sa mne a aj pekárovi sníval sen. Každému iný, no ani jeden z nás mu nerozumel. Tento Jozef nám vysvetlil naše sny a predsa len mal pravdu! Ako povedal, tak sa stalo! Ja som sa opäť dostal do úradu a pekár skončil obesný.“

F: Hmmm! Zavolajte mi ho teda sem!“

R: Jozef teda prišiel, no upravený pekne teda naozaj nebol. Faraón tak dal tiež nariadiť aby Jozefa ostrihali, upravili a dali preobliecť.

(*Tety maskérky Jozefa učešú a pramalujú (líčka, rúž,...:))

F: Jozef! Rád vás vidím! Potrebujem Vašu pomoc. Mal som sen, ale niet nikoho, kto by ho vyložil. O tebe som počul, že tebe stačí sen počuť a ty ho vysvetlíš.“

J: „Nie ja, ale Boh priaznivo odpovie!“

R: Faraón teda svoje sny vyrozprával Jozefovi.

* Faraón v pozadí akože rozpráva a rozpráva

„ A vy deti si pamätáte, tie sny?

- Koľko ich faraón mal? (Deti – „2“) A o čom bol ten prvý? Viete? (že 7 chudých kráv zjedlo 7 tučných) *prebehne zopár kráv
A ten druhý? – (že 7 starých klasov požralo 7 plných) *prebehne zopár klasov

„A tak mu ich Jozef vyrozprával“

J: Sny faraónovi naznačujú jedno a to isté. Boh oznámil faraónovi, čo hodlá urobiť. A to, že sa faraónov sen opakoval dva razy, značí, že Boh s istotou rozhodol túto vec a že ju Boh uskutoční čoskoro. 7 kráv a 7 klasov znamená 7 rokov. Najprv príde krásnych 7 rokov prebytku. Všetkého bude dostatok. No potom, príde 7 rokov hladu a po prebytku neostane v celej egyptskej krajine ani pamiatky, lebo hlad bude ničiť celú krajinu.

F: Ach! To snád' hádam ani nie! Teraz potrebujem pomoc spravovať túto krajinu! Sám to naozaj nevládnem. „Pretože ti Boh toto všetko zjavil, niet rozumnejšieho a múdrejšieho, ako

si ty.“ Ty mi pomôžeš panovať. Ja budem len o stupeň od teba vyššie, ale rozkazovať budeš ty a všetci ťa budú musieť počúvať!

J: Ďakujem pane za toľko dôvery. Bude mi cťou pripraviť Egypt na nasledujúce obdobie a budem robiť všetko, čo je v mojich rukách, aby to dopadlo, čo najlepšie. Počas nadbytku budeme odkladať a počas obdobia hladu budeme šetriť.

*niekto faraónovi podá rúcho a reťaz. Prsteň má na ruke

F: Dávam ti tento prsteň (*strhne prsteň z prstu, dá ho Jozefovi), toto rúcho (podá mu ho) a túto zlatú reťaz. (aj to podá) Teraz ťa však aj premenúvam a tvojím menom sa stáva: Sáfénat Panéach! „Živiteľ zeme!“ Sáfénat Panéach!

*Na javisku sedí po stranách dav ľudí. (7?)

R: „Potom sa takto Jozef odniesol na voze“ (vláčik?)

F: kričí: „skloňte sa!“

a ľudia sa klaňali.

(?) **R:** „Jozef mal len 30 rokov, keď už vládol nad celou egyptskou krajinou. Môžeme byť radi ako mu Pán Boh pomohol!

Štvrtok

„Dôvera v Pána“

7 úrodných rokov, potom 7 rokov hladu, Jozefovi bratia idú do Egypta po obilie

Gn 41,47-42,38

Postavy: rozprávač, Jozef, pracovník, Jakub, synovia (Beny), obilie,

Rekvizity: sekera, motyka, hrable, 2 bábiky, hudba – plač, dopravná značka Kanán, mešec peňazí (3kopy)

R: Pamätáme si, že Jozef teraz panuje Egyptu? A pamätáte si, že prichádza 7 rokov nadbytku a 7 rokov hladu? Ved' Pozerajte ako!

*J + dav pracujúcich ľudí na javisku (so sekerou, motykou,

J: Dajte nahromadiť všetko obilie, ktoré získame! Musíme si urobiť zásoby na obdobie hladu! Teraz sa nám síce žije dobre, lebo všetkého máme dosť, ale keď nebudeme, doba bude ťažká.

Random Pracovník: „Sáfénat! Ale ved' my už máme všetkého tak veľa, že už to ani nezvládame počítať! Obilia máme ako morského piesku!

J: Ešteže tak! Len pracujte!

(*všetci zatiaľ motykujú, hrabľujú a pracujú)

.....(Jozef odíde z javiska.....)

hneď sa vráti a prichádza s hudbou plaču! V rukách drží 2 bábiky

J: Kamaráti pozrite! Toto sú 2 moje deti. Prvé Manasses, druhé Efraim.

* príde R, všetci odídu

R: A tak bolo počas týchto 7 rokov Egyptu dobre. Všetkého mali strašne veľa a mohli sa tešiť a preháňať. No týchto 7 rokov raz aj muselo skončiť a prišlo do celého Egypta obdobie hladu. Teraz!

J: (*prechádza sa po javisku a vraví si)

„Ešteže som bol taký múdry a dal som ušetriť všetko obilie na horšie časy! Teraz keď už nie je ničoho dosť vo svete, my máme stále obilie! A dokonca na rozdávanie! Ľudia ku nám prichádzajú z celého sveta kupovať obilie, lebo už oni nemajú. Len sa bojím, aby postupne nedošlo už aj nám“

R: Postupne sa už celý svet dozvedal, že v Egypte je dostatok všetkého. Tak isto aj Jakub a jeho synovia na druhej strane sveta.

(Dopravná Značka, že sme v krajine Kanán)

Kde sú zelené písmená RRR povedia bratia: Rozkaz Pane!

Jakub: Synovia! (pribehnú) Dozvedel som sa, že v Egypte je obilie. **RRR** Chodte a nakúpte nám obilie, nech máme z čoho žiť **RRR**. Ale ty, Benjamín, ty tu zostaneš so mnou **RRR**. Nechcem aby sa ti prihodilo nejaké nešťastie!.....**RRR**

(A tak putovali, putovali medzi deťmi, zatiaľ, čo na javisku zahalený Jozef dáva obilie v rade stojacím ľuďom.

- Bratia prídu do Egypta a stoja v rade

(dostanú sa na rad, a klaňajú sa)

R: Veru, tak to bolo! Jozef a jeho bratia sa po prvýkrát stretli, no oni o tom ani nevedeli. Jedine Jozef rozpoznal svojich bratov. Správal sa k nim rovnako prísne. Nepriznal sa ani on.

J: „Odkiaľ ste prišli?“

Bratia: „Z krajiny Kanaán nakúpiť živobytie.“

J: „Vy ste vyzvedači! Prišli ste sem, aby ste vyzvedeli, kde má táto krajina neopevnené miesta!“

Br: Nie sme početná rodina z Kánnanu 12 bratia, len najmladší chýba

J: V tomto vás vyskúšam. Neodídete odtiaľto, kým sem nepríde váš najmladší brat.! ODCHOD DO VÄZENIA!!!“ (do kúta/mreže, ...)

.....

R: prešiel prvý deň, druhý deň, ... až tretí deň. Vtedy prišiel Jozef za nimi do väznice.

J: Rozhodol som sa inak, teraz vám dám obilie, ale nabudúce keď prídete a nebude s vami váš najmladší brat, tak vám nič nedám.

Bratia: Súhlas, spravíme tak!

(Jozef pomaly odchádza, no zastaví sa za stĺpom aby ich počúval)

BR: „Veru previnili sme sa proti svojmu bratovi. Keď nás on vtedy prosil o pomoc, my sme ho nepočúvali. A toto je naša odplata.

(*oni sa pomaly stavajú a dochádzajú dole z pódia).

(Jozef ich za rohom počuje... trápi sa a narieka)

(Všetci odídu, bratia putujú pomedzi deti, potom sa vrátia na scénu)

Brat1: Pozriem sa či nám skutočne dali to obilie.

(Otvorí vrece)

Brat1: Oni nám dali skutočne obilie a dokonca tu sú aj naše peniaze.

Brat2: Asi sa stala chyba, dúfam že z toho nebudú problémy.

Brat1: No musíme ísť ďalej, budeme o tom premýšľať cestou.

(Putujú pomedzi deti)

(Na scéne otec za stolom)

Jakub: Moji synovia, prišli ste všetci v poriadku?

Brat1: Áno otče a máme obilie. Je ho síce málo. Ale vystačí nám na pár týždňov.

Jakub: Však keď tak pôjdeme po ďalšie nie?

Brat2: No až na to, že správca si myslí, že sme vyzvedači a nabudúce chce vidieť aj nášho Benjamína

Jakub: Tam už nikdy po obilie nepôjdeme

Deň 5

Odpustenie

Postavy: 3 Bratia, Rozprávač, Benjamin, 2 strážcovia

Rekvizity: 4 prázdne batohy/ vrecia, stôl a 5 stoličiek, mešec peňazí, kalich, ovocie a košík, kópie pre strážne,

(Rozprávač s deťmi zopakuje minulú hru)

(Na scénu sa priniesie stôl a 4 stoličky, stôl prinesie Sebo a stoličky Benjamin a 3 bratia a sadnú si na ne)

Brat3: Už 3 týždne jem iba šalát. Nemôžem ho ani vidieť.

Brat2: Tak poďme do Egypta, tam majú veľa obilia.

Brat3: Nie ak pôjdeme do Egypta musí ísť aj Benjamín a to by otec nedovolil.

Benjamín: Budem na seba dávať pozor.

Brat1(Júda): Ja sa za neho zaručím, že sa nič nestane a pustí ho. Choďte sa baliť, ja ho presvedčím

(Bratia na seba dávajú batohy a Brat2 drží batoh Júdu, Júda odíde)

Judá spoza pódia zakričí: Otče, chceš jesť šalát do konca svojho života?

(Bratia čakajú na odpoveď po 10 sekundách príde Júda)

Júda : Dobre môžeme ísť.

(Brat2 mu hodí batoh a putujú pomedzi deti)

(Na scéne je Jozef a 2 strážcovia)

Jozef: Aha, Izraeliti prišli po obilie. Dúfam, že príde aj Benjamín.

(Vystúpia na pódium)

Jozef: Vitajte Izraeliti! Prišli ste po obilie?

Brat 2: Áno pane, a prišli sme vrátiť peniaze, ktoré sa objavili s našich vreciach keď sme sa vracali domov.

Jozef: Hej? Však som moje peniaze dostal. Idem to skontrolovať.

(Jozef odíde)

Brat1: Určite nás kvôli tomu vrhnú do väzenia.

Benjamín: náš otec to neprežije!!

Brat2: Nebojte sa ja sa o to postarám.

(Príde Jozef)

Brat2: Prosím pane, neuvrhni nás do väzenia, prosím, prosím, my sme nič zlé nespravili (rozplače sa)

Jozef: Všetko je poriadku, moje peniaze som dostal. Poďte pozývam vás na obed. Stráže odneste im vrecia.

(Sadnú si za stôl, každý nesie stoličku, stráže prinesú stôl Jozef si prinesie aj kalich)

Jozef: Dúfam, že máte radi ovocný šalát, tu v Egypte je veľmi obľúbený.

Brat3: V poslednej dobe sme si ho v Izraeli tiež obľúbili.

Jozef: Stráže doneste nám jedlo prosím a tomu malému, chudému troška viac.

(Stráže dajú každému kus ovocia a Benjamínovi celý košík, všetci jedia okrem Brat1 a Jozefa)

Jozef: Ako sa má váš otec? Žije ešte?

Brat1 Otec žije, ešte je ale smutný zo smrti svojho syna Jozefa.

(Jozef sa zamyslí a je chvíľu ticho a žmolí si oko)

Brat1: Stalo sa vám niečo pán správca?

Jozef: Nič, len mi niečo spadlo do oka. Radšej doneste ešte koláč pre malého Benjamína

Benjamín: Ako viete ako sa volám?

Jozef: Ehh, ehh, u nás sa najmenším hovorí vždy Benjamín.

Benjamín: Aha jasné.

(Jozef sa pozrie do davu a utrie si čelo, odúkne si)

Brat1: Ďakujeme za dobrý obed. Bol vynikajúci.

Jozef: Niet za čo. Stráže naplňte ich vrecia obilím. Idem im s tým pomôcť.

Jozef a postaví a zoberie svoj kalich, príde k jednému strážcovi)

Jozef: Toto daj do vrecia toho najmenšieho.

(stôl sa uprace, každý berie svoju stoličku, stráže berú stôl s ovocím a potom donesú ich vrecia naplnené)

Brat2: Tak my pôjdeme, aby bratia už nehladovali.

Jozef: Snáď sa čoskoro uvidíme.

(Bratia putujú pomedzi deti, Jozef a stráže odchádzajú z pódia)

(Bratia sa vrátia na pódium)

Brat1: Tu si spravíme prestávku.

(Sadnú si zadýchaní)

Brat2: Nie sú to stráže z Egypta?

(Prídu na scénu stráže)

Stráž1: Nášmu správcovi chýba kalich. Museli ste ho ukradnúť.

Brat3: Spokojne nás prehladnite.

(Bratia kontrolujú vrecia, posledný bude Benjamínov)

Stráž2: Aha mám ho!

Stráž1: No ten najmenší musí ísť s nami.

Brat1: Neeeeeee, to nedovolím. Ak ide on idem aj ja!

Brat2: My ideme tiež!

Brat3: To myslíš vážne?

(Bratia odchádzajú z pódia, stráže za nimi)

2. TÝŽDEŇ

2. Pondelok

Veľkodušnosť

Gn 45,16-46,7

Postavy: Rozprávač, Jozef, Faraón, Jakub, dav pustovníkov, hlas v mikrofóne, dav (celá rodina)

Rekvizity: košík s chlebom a jedlom, 5 šiat, peniaze, hudbička putovania, kreslo/ stolička, noviny, dedinský nápis „Egypt“,

R: zopakuje keď tak príbeh

Keď sa faraón dozvedel, že prišli Jozefovi bratia, bol nadšený.

F: „Jozef, dostala sa mi informácia, že tvoji bratia prišli, je to tak?“

J: Áno, áno je to tak. Prišli si po nejaké obilie.

F: Tak vieš čo? Povedz svojim bratom, aby naložili svoje zvieratá a odišli do krajiny Kanaán. Nech zoberú aj vášho otca, svoje rodiny a nech prídu za mnou. Ja im potom len to najlepšie, čo bude egyptská zem mať!

J: Wow Jozef, ďakujem ti. Poviem im!

R: A tak im Jozef aj povedal. ... Jeho bratov vybavil vozami, odevom aj potravinami na cestu.

Avšak, jedinému Benjamínovi....

J: Benjamín, tebe dávam 300 strieborniakov a 5 sviatočných šiat. (podá to) A prosím ťa, nášmu otcovi dones toto. (*košík chleba a jedla) Prajem šťastnú cestu. A cestou si nerobte výčitky!“

Benjamín: Oh, Jozef, ďakujeme ti pekne za tvoju veľkorysosť. Oni odvdáčiť sa ti nemáme ako..... Tak snáď sa vidíme čoskoro.

J: Šťastnú cestuuu! (kýve, Beny odchádza)

** Bratia putujú, putujú... medzi deti... hrá hudbička

R: (zatiaľ rozpráva) Bratia odišli z Egypta a takto putovali... putovali... až prišli k otcovi.

(Otec sedí na kresle a číta si noviny (?))

Brat: „Otec, Otec!! Neuveríte! Náš brat, Jozef, žije!! My sme ho stretli v Egypte a akurát ideme od neho! Toto nám poslal, toto ti mám dať. (Dostane ten košík)

Otec: Jozef? Môj syn, Jozef, nezomrel? To sa mi snáď nechce ani veriť!

Bratia: Áno, Áno, je to tak! Dokonca on je vládcom nad celou egyptskou krajinou!!! Ach, Musíme ti všetko vyrozprávať!

O: „Stačí mi, že môj syn Jozef ešte žije! Pôjdem, aby som ho uvidel, kým nezomriem! Poďme teda za nim hneď! “

*hudbička, podmaz

R: A tak bratia, s rodinami a otcom putovali, putovali, keď.... sa Jakubovi prihovoriť Boží hlas...

(guča putovníkov si čupne okolo a zostane stáť Jakub) *hudba ako z inej dimenzie

(neznámy hlas v mikrofóne) - Boh: Jakub, Jakub

J: áno?!

B: To som ja! Boh! Chcem ti len povedať, Neboj sa ísť do Egypta! Ja sám tam pôjdem s tebou a aj ťa odtiaľ vyvediem!

Hudbička sekundu/ dve

R: A tak putovali ďalej. Bolo ich veľa. Nabrali aj svoje manželky, deti, vnúčatá, stáda, až kým neprišli do Egypta.

(Naberú nejaké deti, dajú sa na prechádzku okolo, až kým neprídu na pódium. Tam bude nápis (ako z dediny). Že „EGYPT“) ☒

DEŇ 7. – Radosť

Prvý výstup

(Jakub, Júda, Bratia (asi 4))

ROZPRÁVAČ *(môže sa popýtať na scénu z predošlého dňa)*

ROZPRÁVAČ Po niekoľkých týždňoch namáhavej cesty sa Jozefovi bratia a ich otec dostali do Egypta. Dnes sa konečne stretne otec so synom, o ktorom si myslel, že už je dlhé roky mŕtvy.

JAKUB Júda, syn môj, ja už som starý, pomalý, choď predomnou a oznám milovanému Jozefovi môj príchod. Prídem čoskoro.

JÚDA Prečo práve ja? Veď ja nie som prvorodený.

JAKUB A koho mám poslať? Tohto Rubena? Alebo Simeona? Malého Benjamína?

BRAT Ja pôjdem. Ja pôjdem.

JAKUB No to určite. A vieš kam máš ísť vôbec?

BRAT Šak do Číny, ne?

JAKUB (Matka Zem!) (otočí sa na deti) Deti aspoň vy viete, kam má ísť, že?

DETI Do Egyptaaaaaaa!!!

JAKUB Júda, choď tam prosím ťa ty!

JÚDA Dobre, otče.

(Všetci odídu z javiska, Júda putuje nejako cez celú miestnosť, aj cez deti a napokon príde na javisko)

Druhý výstup

(Júda, Jozef, Sluhovia)

JÚDA (sám na javisku)

JÚDA Jozef! Jozef!

JOZEF(vzadu) Kto si? Čakaj! Predávam obilie. Páči sa. Budú to 3 kravy a 8 ovcí. Ďakujem.

JÚDA To som ja tvoj brat Júda. Otec je už na ceste. O chvíľu príde.

JOZEF(vyjde na javisko aj so sluhami) To vážne?! Sema, Chama, Jafeta - Pripravte koňa a voz. Rýchlo! Rýchlo! Otec prichádza. (veľké nadšenie)

SLUHOVIA Rozkaz, pane!

SLUHOVIA (pripraví záprah – niekto si dá na hlavu konskú hlavu a voz môže byť napr. nákupný vozík, čo je v garáži)

(Jozef a Júda nasadnú do vozíka, kôň ich bude ťahať cez celú miestnosť, zatiaľ Jakub a synovia vyjdu na javisko a počkajú, kým tam príde záprah, potom vyskočia z neho a zvitajú sa)

Tretí výstup

(Jozef, Jakub, Bratia, Júda)

JOZEF Otčeee! (srdcervúco sa objímu)

JAKUB Jozeef! (prestanú sa objímať) Ako si mi vyrástol, synáčik môj. Teraz už môžem zomrieť, keď som videl tvoju tvár a že ešte žiješ.

(Zvítajú sa ešte všetci ostatní, môže sa zvítať aj s nejakými deťmi :D)

JOZEF Pôjdem oznámiť faraónovi, že ste prišli. Teraz ma dobre počúvajte. Keď si vás predvolá a spýta sa vás, čo robíte, povedzte mu: **CHOVATEĽMI DOBYTKA SÚ TVOJI SLUHOVIA OD SVOJEJ MLADOSTI AŽ DODNES**. Opakujte po mne: **CHOVATEĽMI DOBYTKA SÚ TVOJI SLUHOVIA OD SVOJEJ MLADOSTI AŽ DODNES**. Hlavne nehovorte, že ste pastieri, tých faraón nemá rád.

VŠETCI Chovateľmi dobytky sú tvoji sluhovia od svojej mladosti až dodnes. (niektorí sa pomýlia, poviete to nejak inak)

JOZEF A teraz každý sám! (skúša niektorých bratov, tí to nebudú vedieť, vyskúša aj nejaké deti)

JOZEF Veď to nie je až tak ťažké, bratia moji. Idem teraz za faraónom, o chvíľu som späť.

(Jakub a bratia sa usadia niekde v rohu javiska)

Štvrtý výstup

(Faraón, Jozef, Jakub, Bratia)

JOZEF Faraón! Faraón, musím ti povedať úžasnú správu!

FARAÓN O čo ide?

JOZEF Moj milovaný otec a moji bratia prišli do našej krajiny. Aj so všetkým dobytkom (ukazuje na nejakú skupinu detí), aj so všetkými ovcami (ukazuje na ďalšiu skupinu detí) a aj s celým služobníctvom (ďalšia skupina detí)

FARAÓN Prived' ich ku mne.

JOZEF(odíde a vezme zopár bratov zo sebou)

JOZEF Neftali, Zabulon, Júda, Simeon aaa Benjamím, poďte so mnou.

JOZEF(faraónovi) Hľa, moji bratia.

FARAÓN Aká vzácna návšteva! Čím sa zamestnávate?

BRATIA Ehmmmm. Chovateľmi oviec, ehm pastieri, chovatelia dobytky (jednoducho to dopleťte :D).

JÚDA No jednoducho, v našej krajine je veľký hlad. Dovoľte, prosím Vás, aby sme sa mohli aj my usadiť v tvojej krajine.

FARAÓN(Jozefovi) Egyptská krajina je voľná pred tebou. Usad' svojho otca a svojich bratov v najlepšom kraji a ustanov ich za svojich spolupracovníkov.

FARAÓN Chcem vidieť aj tvojho otca.

JOZEF Ociiii, poď sem aj ty.

JAKUB(príde a požehná faraóna)

JOZEF Hľa, môj otec.

JAKUB Nech ťa požehná Pán.

FARAÓN Je mi cťou. Koľkože máš rokov?

JAKUB Dní môjho putovania je 130 rokov.

FARAÓN Pfuuuu.

FARAÓN Usad' sa v mojej krajine a budeš mať všetkého dostatok.

JAKUB Nech ťa Pán obdarí za tvoju štedrosť, ktorú si nám preukázal.

2. Streda
Gn 47,13-31
Chudoba

Rekvizity: dobytok - animátori, obilie, košíky/ sáčky kam si to dávajú, smutná hudbička, palička a brada,

Postavy: rozprávač, chudobní – veľa ľudí, Jozef, dobytok – animátori (?)/ obrázky, Jakub

R: zopakuje príbeh

Chudobní: Daj nám chleba. My už nemáme peniaze. Nemáme čím platiť.

J: „Dajte mi svoj dobytok a za dobytok vám dám chlieb, keď už niet peňazí!“

*Dav ľudí vymieňa dobytok za obilie, s Jozefom. (animátori sú zvieratá, iní kupci.)
(rad ľudí, človek za človekom)

Poslední Chudobní: Neostalo už nič, pane, pred tebou, len naše telá a naše polia! Kúp si nás a naše polia za chlieb a tak budeme i s našimi poľami faraónovými nevoľníkmi. Daj nám však zrno na siatie, aby sme žili a nepomreli a naše polia, aby sa nestali púšťou!

J: Ach, tak dobre teda!

*odídu všetci okrem Jozefa

J: Tak teraz je takmer celá táto krajina vo faraónovom vlastníctve. Pozemky už patria Egyptu, a všetci pracujúci, pracujú pre faraóna....

J: Tak vám vravím: Tu máte zrno na siatie, aby ste mohli obsiať polia! Lenže z úrody budete odovzdávať piatu časťku faraónovi, štyri časťky však budú vaše na osievanie poľa a na živobytie pre vás a pre vaše rodiny a na výživu pre vaše deti.

*zozadu sa ozve dav „ďakujeme Pane!“

* všetci odídu a hrá smutná hudbička. Do toho Prichádza pomaly po schodoch rozpravač, ako vraví:

R: „Ani Jakub predsa nemohol žiť naveky. Keď vedel, že sa blíži jeho koniec, povedal svojim Izraelitom.

Jak: príde s paličkou a bradou

*adresuje deťom :

Jak: „vy piati poďte ku mne bližšie. (vyberie 5 detí z hľadiska) Musím vám niečo povedať!
Ak som našiel lásku v твоjich očiach, tak polož svoju ruku pod moje bedrá a preukáž mi lásku a vernosť: Nepochovaj ma v Egypte, lebo ja chcem odpočívať so svojimi otcami! Preto ma odnes z Egypta a pochovaj ma v ich hrobke!“ (povedz cca) „Dobre?!“

Deti: áno/ dobre ,.....

Jak: Nepočujem na staré kolená. Musíte hlasnejšie. Dobre teda?

Deti: áno!

Jak: Tak to som rád. Ďakujem Vám. Môžete si ísť sadnúť späť, lebo ja, už musím ísť.

*skloní sa na znak vďačnosti a odíde

Deň 9. – Šťastná smrť

Prvý výstup

(Sluha, Jozef, Efraim, Manasses)

JOZEF Efraim, Manasses, synovia moji, aký ste mali dnes deň?

EFRAIM Výborný, otče. Dnes som predal takmer celú sýpku oblia.

MANASSES Podobne. Dnes som pásol kravy a nadojil som toľko džbánov mlieka.

JOZEF A vy deti, ako sa máte?

SLUHA Jozef! Jozef! Tvoj otec je chorý.

JOZEF Podťe aj vy so mnou. Určite aj vás otec rád uvidí.

Druhý výstup

(Jakub, Jozef, Efraim, Manasses)

Jakub leží na posteli – stoličky, prichádza Jozef so synmi, synovia ostávajú stáť niekde mimo zatiaľ

JOZEF Otče!

JAKUB Jozef, synu, musím ti niečo dôležité povedať. Náš Pán, všemohúci Boh, ktorý sa mi zjavoval už od mladosti a bez ktorého by bol môj život ničím mi prisľúbil, že moje potomstvo bude ako hviezd na nebi a urobí zo mňa mnoho národov. Tvoji synovia, Efraim a Masases budú moji.

JOZEF Čo? Ako to myslíš, otče? Veď sú to tvoji vnuci.

JAKUB Nepochopíš to, ale tí čo prídu po nás, to pochopia.

Ostane chvíľu ticho

JAKUB A kto sú tí vzadu? Už mám slabý zrak.

JOZEF To sú moji synovia, ktorých mi Boh dožičil.

JAKUB Podťe sem aj vy, synovia moji, aby som vás požehnal.

Synovia prídu, Manasses sa postaví naľavo od Jozefa, Efraim napravo, synovia sa hlboko uklonia a ostanú kľáčať.

JAKUB Nikdy som neveril, že ťa ešte uvidím. Vďaka môjmu Bohu vidím nielen teba, ale aj tvoje potomstvo.

Jakub položí svoju pravú ruku na Efraima a ľavú na Manassesu,

JAKUB(požehnáva) Boh mojich otcov Abraháma a Izáka, ktorý mi bol pastierom od mojej mladosti až dodnes, nech týchto chlapcov požehná a nech rastú a množia sa na zemi.

JOZEF Počkaj, tento je prvorodený, na ňom má byť tvoja pravica. *(prehodí mu ruky)*

JAKUB Viem to, aj z Manassesu budú národy, ale jeho mladší brat bude mocnejší ako on.

(MANASSES Čo?! Prečo?!) – nejako vtipne zareagovať na odľahčenie

JAKUB Ja už o zanedlho zomriem, ale Boh ostane s Vami a dovedie vás do zaslúbenej zeme.

Potom Efraim a Manasses odídu, ostane len Jakub a Jozef

ROZPRÁVAČ Tak sa aj o niekoľko storočí neskôr stalo. Celé Jakubovo potomstvo doputovalo do zaslúbenej zeme – do Kanaánu. Ja a celý môj ľud žije teraz v zaslúbenej zemi a plnia sa na nás jeho požehnania. A kmene Efraim a Manasses, tým sa vodí asi zo všetkých najlepšie. Keď aj teraz niekto žehná svoje potomstvo, prosí od Boha, aby ho obdaril takým šťastím ako Efraima a Manassesu.

Tretí výstup

(Jakub, Jozef, Zabulon, Dan, Ruben, Júda)

JAKUB Jozef! Choď prosím ťa zavolať svojich bratov.

JOZEF Teraz? Však každý je niekde inde. Ruben predáva obilie, Simeon pasie ovce, Lévi je na poli a Isachar určite spí a ostatní ani nehovorím.

JAKUB Už mi neostáva veľa hodín do smrti. Prosím.

Jozef ich bude hľadať po celej sále, môže vyjsť aj von, bratia (herci – animátori) budú medzi deťmi, Jozef bude brať na pódium bratov a ako niektorí bratia poslúžia aj Jozefom náhodne vybraté deti, ktoré vezme na pódium a budú tam. Potom Jakub začne požehnávať. Budú všetci okolo Jakubovej postele, ale nie veľmi blízko.

JAKUB Synovia moji najmilší, už o chvíľu zomriem. Chcem vám povedať ešte zopár posledných slov.

Čie meno Jakub povie, ten k nemu príde a hlboko sa mu ukloní, Jakub mu zatiaľ povie svoje záverečné slovo, keď dopovie, zavolá ďalšieho, brat, ktorý už počul Jakubovo požehnanie, odíde.

JAKUB Ruben! Mal si sa stať mojím dedičom, ale zlyhal si, preto nebudeš mať právo prvorodeného. Budeš však veľmi silným mužom. *(Ruben bude sklamaný)*

JAKUB Zabulon! Tvoje potomstvo bude veľké. Budeš bývať v blízkosti lodí a prístavov, lebo tvojou vlasťou bude morské pobrežie. *(Zabulon sa zatvári tak, že: „Hm, môže byť“)*

JAKUB Dan! Ty budeš hadom na ceste, rohatou zmijou na chodníku, budeš spravodlivo súdiť svoj ľud. *(Dan bude trochu prekvapený, že: „Fúha“)*

JAKUB Jozef! Syn môj najmilší, tvoje potomstvo bude vzrastať ako mladý stromček. Požehnania tvojho otca, ktoré prevyšujú všetky požehnania Všemohúceho, nech zostúpia na tvoju hlavu. *(Jozef sa veľmi poteší, usmeje)*

JAKUB Júda! Ty budeš mojím dedičom. Neoddiali sa žezlo od teba, kým nepríde ten, ktorému toto žezlo prislúcha. *(Júda sa tiež poteší)*

Tieto slová už hovorí Jakub naozaj veľmi ťažko

JAKUB O chvíľu sa už stretnem s mojím Bohom. Mám posledné želanie. Pochovajte ma tam, kde leží môj praotec Abrahám so Sárrou a aj môj otec Izák s Rebekou.

Jakub postupne zomiera

ROZPRÁVAČ Toto boli posledné Jakubove slová. Po nich vypustil svojho Ducha. Myslíte si, že to boli iba také plané prisľúbenia, ktoré sa nesplnili? Všetko sa už splnilo. Ich potomkovia naozaj žili tak, ako Jakub povedal. Najmä o Júdovi. Pamätáte si čo mu povedal? Neoddiali sa žezlo od teba, kým nepríde ten, ktorému žezlo prislúcha. Z Júdovho kmeňa vzišli naozaj významní ľudia. Poznáte kráľa Dávida? Kráľa Šalamúna? A napokon aj ten pre nás najdôležitejší. Poznate jeho meno? JEŽIŠ.

Deň 10. – Dobrom odplatiť zlo

Prvý výstup

(Jakub, Jozef, Bratia, Lekári)

(Scénka sa začína tak, ako skončila včerajšia. Jakub, Jozef a bratia sú na javisku. Jakub už je nevládný zomrel. Hneď vyskočí Jozef, začne nariekať a kričať. Aj ostatní bratia sú sklesnutí, smutní.)

JÚDA Zavolajte lekárov, nech ho zabalzamuju.

Jeden z bratov odíde a privedie asi 2 lekárov, ktorí prídu s rôznymi nádobami a toaletákmi. Začnú ho umývať, obmotávať toaletákom, dávať do rôznych polôh,... popritom vystúpi rozprávač a hovorí.

ROZPRÁVAČ*(otočený na deti)* Viete koľko trvalo lekárom, kým zabalzamovali Jakuba? 40 dní. Bola to veľmi precízna práca, ktorá si vyžadovala nesmiernu trpezlivosť. Skúste uhádnuť, koľko dní oplakával Egypt jeho smrť? ... Predstavte si, 70 dní. Viac ako 2 mesiace vkuse plakali nad smrťou človeka, ktorý ani nebol z ich vlasti.

(Jakuba položia lekári niekde nabok, všetci odídu)

Druhý výstup

(Jozef, Faraón)

(Jakub stále leží niekde naboku, faraón sedí na opačnej strane pri stole, prichádza Jozef)

JOZEF Veľký faraón, tesne pred smrťou svojho otca som prisahal, že ho pochovám tam, kde odpočívajú jeho otcovia, v krajine Kanáan. Dovoľ mi, aby som na chvíľu zanechal svoju prácu a urobil tak.

FARAÓN Tvoj otec bol veľký človek, ktorého si aj ja veľmi vážim. Choď a urob tak, ako si prisahal.

JOZEF Vďaka, pane, vďaka.

(Faraón si vezme stôl aj stoličku a ide preč, Jozef sa zatiaľ prechádza po javisku, na javisko prichádza strašne veľa ľudí, môžeme zobrať aj decká, bratia vezmú obviazaného Jakuba, putujú po celej miestnosti počas toho rozprávač hovorí)

ROZPRÁVAČ S Jozefom odišli do Kanáanu aj všetci egyptskí hodnostári, celá Jakubova rodina a služobníctvo. Bol to naozaj obrovský zástup. Viete si to predstaviť vôbec toľko ľudí? Keď domáci obyvatelia videli toľko ľudí, vraveli:

NIEKTO Z DAVU To je ale veľká egyptská smútočná slávnosť.

ROZPRÁVAČ Preto nazvali toto miesto Abel Misraim, čo znamená Egyptský smútok. Jakuba pochovali na tom mieste, ako si prial. Odpočíval v pokoji so svojimi otcami s nádejou na večný život.

(všetci budú okolo hrobu, bratia ho tam budú vkladat', ostatní ľudia ho budú oplakávať, budú sklesnutý)

(po pohrebe ľudia odídu, ostanú tam iba všetci Jozefovi bratia, Jozef bude stále pri hrobe v neustálej poklone svojmu otcovi, jeho bratia sa potom začnú dohadovať)

Tretí výstup

(Brat1, Brat2, Brat3, Jozef)

BRAT1 Bratia moji, bojím sa teraz trochu. Ved' pamätáte si, jak sme Jozefa hodili do cisterny a chceli sme ho zabiť. Teraz sa tvárime, že sa nič nestalo, ale nemyslíte, že sa nám pomstí za to? Dokým žil otec, tak nám nemohol nič urobiť, ale teraz..?

BRAT2 Tomu ver. Ja kebyže som na jeho mieste, tak by som si z vás a teda aj zo mňa spravil otrokov, ktorý by mi celý život varili, prali ponožky, slipy, starali sa o moje špinavé ovce,.. to by bol život. *(ostatní bratia si to začnú predstavovať a budú sa veľmi báť)*

BRAT3 Otec mi pred smrťou povedal, aby som sa Jozefovi ospravedlnil takto: „Odpusť prosím svojim bratom tento veľký hriech, že sme ťa chceli zničiť. Ved' my uctieame Boha, tvojho otca.“ Vraj by to na Jozefa malo fungovať.

BRAT1 Tak poďme za ním. Skúsme to.

(odídu za Jozefom k hrobu)

BRAT2 Jozef odpusť nám naše previnenie. Pozri sme tvojimi sluhami. Ved' my uctieame rovnakého Boha.

JOZEF Čo som ja Bohom, aby som mohol súdiť? Jedine on je Sudca. Vy ste sa síce previnili proti mne, ale Boh to obrátil na dobro, aby zachránil životy mnohých ľudí. Nebojte sa. Ja sa o vás postarám. A aj o vaše deti sa postarám, bratia moji.

(Každého z nich objíme)

JOZEF Podíme vráťme sa do Egypta, už tam na nás čakajú naši priatelia.

(odídu z javiska, obalený Jakub je stále v hrobe)

Štvrtý výstup

(Syn, vnuk1, vnuk2, pravnúčatá (3), Jozef, Radca)

ROZPRÁVAČ Všetci Jakubovi synovia sa vrátili do Egypta. Jozef žil ešte pokojný život a dožil sa vysokého veku. Deti, skúste uhádnuť, že koľko! 110. *(vážnejšie začne rozprávať)* Napriek tomu, že prežil veľa bolesti, strachu a beznádeje, povedal by som, že žil naozaj krásny život. Prečo? Lebo dokázal odpustiť svojim bratom a nepomstil sa im za ich ohavné činy. Dobrom odplatil zlo. Toto som vám chcel počas celého príbehu ukázať. Aby sme vedeli odpustiť a neodplácať zlo zlom, ale dobrom premáhať zlo. Navyše zažil nielen svoje deti a svoje vnúčatá, ale aj pravnukov a dokonca aj prapravnukov, ktorí mu obveseľovali život až do smrti. Alebo sa mýlim?

(Jozef pride na javisko, je už starý, takže pomalšie, začne si niečo čítať, radca bude stáť dakde naboku)

SYN Otče, mohol by si mi pomôcť na stavbe môjho domu.

VNUK1 Dedoo, mal som taký sen. Čo to znamená?

VNUK2 Dedoo, porozprávaj mi ešte o tom, ako ťa hodili do cisterny!

PRAVNUCI Pradeduško, pod' sa s nami hrať hrať.

JOZEF Jóój. Čo si počnem s toľkými deťmi?

RADCA(radostne) Pošli ich k saleziánom!

(všetky deti a Jozef sa naňho zdesene a nechápavo pozerú, on sa iba usmeje)

(chvíľa ticha)

(niekto začne tliekať, potom všetci prídeme na javisko a pokloníme sa)

